

Ενότητα 8^η Ένα παράδειγμα σεβασμού προς τους γονείς

Λέγεται γοῦν ἐν Σικελίᾳ	Λέγεται λοιπόν ότι στη Σικελία
(εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστιν, ἀλλ' ἄρμόσει	(γιατί αν και μοιάζει με μύθο, ταιριάζει όμως
καὶ ὑμῖν ἅπασιν τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι)	να τον ακούσετε και εσεῖς ὅλοι οι νεότεροι)
ἐκ τῆς Αἴτνης ρύακα πυρὸς γενέσθαι·	ξεχύθηκε πύρινο ποτάμι ἀπὸ την Αἴτνα·
τοῦτον δὲ ρεῖν φασιν ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν,	αὐτὸ λοιπόν λένε ότι ἔρεε προς την υπόλοιπη χώρα,
καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων.	και μάλιστα προς κάποια πόλη ἀπὸ αὐτές που βρίσκονταν ἐκεῖ.
Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρμήσαι πρὸς φυγὴν,	[Λένε ἀκόμη], ότι οι ἄλλοι ὀρμησαν να φύγουν
τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας,	ζητώντας τη σωτηρία τους,
ἓνα δὲ τινὰ τῶν νεωτέρων,	ένας ὁμως ἀπὸ τους νεότερους,
ὀρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα	επειδὴ ἐβλεπε ότι ο πατέρας του ἦταν γέρος
καὶ οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν,	και δε θα μπορούσε να φύγει,
ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον, ὑπὸ τοῦ πυρός,	και ότι θα παγιδευόταν ἀπὸ τη φωτιά,
ἀράμενον φέρειν.	αφού τον σήκωσε στους ὠμους του, τον μετέφερε.
Φορτίου δ', οἶμαι, προσγενομένου καὶ αὐτός ἐγκατελήφθη.	Επειδὴ ὁμως, ὅπως νομίζω, προστέθηκε φορτίο, αποκλείσθηκε και ο ἴδιος.
Ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον,	Απὸ αὐτὸ το γεγονός ἀξίζει να προσέξουμε ότι το θεῖο
ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει.	δείχνει συμπάθεια στους αγαθοὺς (ενάρετους) ἀνθρώπους.
Λέγεται γὰρ κύκλῳ τὸν τόπον ἐκεῖνον	Γιατί, λέγεται ότι κυκλικά στον τόπο ἐκεῖνο
περιρρυῆναι τὸ πῦρ καὶ σωθῆναι τούτους μόνους,	έτρεξε η λάβα και σώθηκαν μόνο αυτοί,
ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἔτι καὶ νῦν	ἀπὸ τους οποίους και η τοποθεσία ἀκόμη και σήμερα
προσαγορεύεσθαι τῶν εὐσεβῶν χώρον·	ονομάζεται «χώρος των ευσεβῶν»·
τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους	αντίθετα ἐκεῖνοι που ἐφυγαν γρήγορα
καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονέας ἐγκαταλιπόντας,	εγκαταλείποντας τους γονεῖς τους,
ἅπαντας ἀπολέσθαι	χάθηκαν ὅλοι.

Παράλληλα κείμενα

Μετά την άλωση της Τροίας, σύμφωνα με την παρακάτω εκδοχή, οι Έλληνες επέτρεψαν στον Αινεία και σε άλλους Τρώες να φύγουν παίρνοντας μαζί τους ό,τι μπορούσε να κουβαλήσει ο καθένας. Ο Αινείας προτίμησε να πάρει στους ώμους του τον γέρο πατέρα του, σε αντίθεση με τους άλλους που έπαιρναν χρυσάφι ή άλλα πολύτιμα αντικείμενα.

Κείμενο	Μετάφραση
Τῶν δὲ Ἑλλήνων ὑποσπόνδους τούτους ἀφέντων, καὶ συγχωρησάντων ἑκάστῳ λαβεῖν ὅσα δύναίτο τῶν ἰδίων, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄργυρον ἢ χρυσὸν ἢ τινα τῆς ἄλλης πολυτελείας ἔλαβον, Αἰνείας δὲ τὸν πατέρα γεγηρακότα τελέως ἀράμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους ἐξήνεγκεν. Ἐφ' ᾧ θαυμασθεῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔλαβεν ἐξουσίαν πάλιν ὁ βούλοιτο τῶν οἴκοθεν ἐκλέξασθαι. Ἀνελομένου δὲ αὐτοῦ τὰ ἱερὰ τὰ πατρῶα, πολὺ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι συνέβη τὴν ἀρετὴν, καὶ παρὰ πολεμίων ἐπισημασίας τυγχάνουσιν. Ἐφαίνετο γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις πλείστην φροντίδα πεποιημένος τῆς τε πρὸς γονεῖς ὁσιότητος καὶ τῆς πρὸς θεοὺς εὐσεβείας. Διόδωρος Σικελιώτης, Βιβλιοθήκη 7.4.1-4	Όταν οι Έλληνες τους άφησαν να φύγουν, αφού συνομολόγησαν συμφωνία και αφού επέτρεψαν στον καθένα να πάρει όσα μπορούσε από τα δικά του, όλοι οι άλλοι πήραν ασήμι ή χρυσάφι ή κάποιο από τα άλλα πολύτιμα αντικείμενα, ο Αινείας όμως, αφού σήκωσε τον πατέρα του που ήταν σε βαθιά γεράματα, τον μετέφερε έξω. Επειδή θαυμάστηκε γι' αυτή την πράξη από τους Έλληνες, πήρε την άδεια να επιλέξει πάλι ό,τι ήθελε από τα πράγματα της πατρίδας του. Καθώς αυτός προτίμησε τα πατρικά ιερά, συνέβη να επαινεθεί πολύ περισσότερο η αρετή, η οποία επιδοκιμάστηκε ακόμη και από τους εχθρούς. Γιατί φανερά ο άντρας στους πολύ μεγάλους κινδύνους φρόντιζε πάρα πολύ και το σεβασμό προς τους γονείς και την ευσέβεια προς τους θεούς.